

da se bode po njem imenovalo. Premožnja ima društvo 3324 gold. v hranilnici. Podpore bolnim se je izplačalo 292 gold. Društvo ima 212 udov. V novi odbor so bili voljeni gg.: za predsednika Jurij Mihalič, za njega namestnika in za računskega vodjo J. Kolaržek, za demarničarja J. Goljaš, za tajnika B. Lichtenegger, za njega namestnika J. Vukalič. Z živio-klici na cesarja sklenil se je zbor.

— (*Družba sv. Vincencija v Ljubljani*) je ravnokar razglasila 3. računsko poročilo za čas od 24. aprila 1. 1878. do 24. aprila 1879. Veselo je videti, kako ta družba, revščini dobrotljiva mati, čedalje več podpore dobiva, da potem čedalje bolj more podpirati siromaštvo, katerega je res tudi čedalje več dandanes — ob času „des volkswirthschaftlichen Aufschwunges“, kakor se je lagal nedavno nek dunajsk minister liberalec. Da družba z delitvo svojih podpor previdnejše ravnati more (kajti tudi med revščino se ne manjka sleparstva), je razdeljena na dve konferenci (odbora): ena se zove „konferenca sv. Nikolaja“, kateri predsednik je preč. gosp. profesor dr. Jan. Gogala, — druga pa, konferenca sv. Jakoba“, kateri predseduje prečastiti gospod prošt dr. Anton Jarc. Obe konferenci kažete mnogo delavnih udov, to je, odbornikov, izmed katerih tudi mnogi stanovanja ubozih obiskujejo, da se prepričajo, ali je res tudi siromaštvo tako, da je vredno družbine podpore, in podpore res potrebujejo. V poročilu nahajamo račune obeh konferencij pa tudi dobrotnike zaznamovane z njihovimi doneski. Brošurica sklepa svoje poročilo tako-le: „Tako kaže mnogostransko delovanje družbe sv. Vincencija tudi v preteklem letu prelep in vesel prospeh. Družba se ni le krepko ohranila, marveč tudi lepo napredovala in le še globočeje se ukoreninila. Vseh dohodkov je imela 6933 gld. 48 kr., — tedaj 1786 gold. več mimo lani, čemur se je čuditi tem bolj, ker so dobrotniki ravno to leto večkrat in na več strani svojo blagodarno roko odpirati morali.“ Tudi matica (zaloga) za zidanje zavetnice in sirotnice na pomoč ubogi zapuščeni mladini, silno potrebni, kaže veselo množenje po milodarjih, ki jej dohajajo res tako, da se naša sicer ne premočna dežela sme ponašati, da stoji v prvi vrsti dobrodelnih deželá.

— Gosp. Franc Brežnik, suplent na gimnaziji novomeški, je imenovan za pravega profesorja na ondašnji gimnaziji.

— Kakor iz gotovega vira slišimo, prevzemó prihodnji mesec usmiljene sestre, ki imajo režijo v deželni bolnišnici in ž njo združenih dobrodelnih napravah, tudi oskrbnništvo v tukajšnji otroški bolnišnici na Poljanah.

— (*V mašnike posvečeni*) bodo sledeči gospodje bogoslovci: J. Ažman iz Kroke, P. Peršič iz Loke, Fr. Gregori iz Kranjske gore, J. Regen iz Poljan, J. Samide iz Kočevja, J. Zalokar iz Gorjan, J. Vahsel iz Leskovca, J. Belec iz Radomelj, A. Bobek iz Ribnice, F. Potočnik iz Železnikov, J. Sakser iz Ljubljane, M. Terček s Črnega Vrha, Fr. Zorec od Št. Lorenca, B. Zupanec iz Radoljice. Gospoda Vahsel in Samida sta bila tudi pri zasedenju Bozne, kjer si je Samide pridobil zlati portepej.

— (*Arabski kruh*) nam je na ogled poslal naš gosp. Permet. Kruh je podoben majhni okrogli pogačici, ki je tako trda, kakor dvopek (zwieback); priložil je tudi drobno turšico, iz katere Arabci pekó ta kruh. Gosp. Permetovo pismo se glasi tako-le: „Na ogled Vam pošiljam ta kruhek z nekaterimi zrni turšice (sirka) vred, iz katere Arabci pekó svoj kruh. Dobil sem ga od Arabcev, ki iz Sueca prisedši so skozi Ljubljano z živino potovali in nadkondukterju darovali ta kruh, ki ga ne pekó v peči, ampak testó na solncu sušijo. Trpi 50 let,

pa se ne da drugače uživati, kakor da se zmehta v vodi ali vinu.“ Kdor želi ta kruh videti, s katerim bi naši kaznenci „na gradu“ ne bili zadovoljni, ga lahko vidi pri gosp. Permetu.

— Ravnokar nam doide iz Škofjeloke groznovica, da je bila preteklo noč ondi sodniška blagajnica oropana, sodnik dr. Kravs pa smrtno ranjen.

— („*Brencelj*“ št. 12) je bil za volitve dobro sestavljen, na zadnji strani ima veliko podobo trójice „Dežman-Kromer-Vesteneck“, posnete po prizoru „Lumpaci-Vagabunda“, ki se gre v mesta za poslance ponujati. Napravil je veliko smeha povsod. Ker se ravno prične drugo polletje, ima vsak, kdor ni še naročen ná-nj, naročiti si ga zdaj, kesal se ne bo.

— (*Lepe ajde za seme*) 100 mernikov je na prodaj v Ljubljani v Kravji dolini v hiralnici. Kdor je potrebuje, naj se oglasi pri g. Jož. Vodetu.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Volitve se vršijo povsod živahno. „Novice“ uže danes smejo povedati svojim bralcem, da ustavaška stranka ne bode več zvonca nosila v državnem zboru in je večina naše stranke gotova, ker tudi to je gotovo, da Čehi pridejo v državni zbor. „Der Osten“ piše: Ministru notranjih oprav grofa Taaffe se je posrečilo delo, s katerim se sme res ponašati, da je toliko let sovražna tabora sprijaznil. Naj besede „Ostenove“ navajamo, tako-le se glaseče: „Dem Minister des Innern, Grafen Taaffe, ist ein Werk gelungen, auf das er stolz sein darf. Er hat den Beweis geliefert, dass eine conciliante, versöhnliche, von keinem Parteivorurtheile beherrschte, sondern nur von der Rücksicht auf das gemeinsame Wohl erfüllte Regierungspolitik grosse Resultate zu erzielen vermag. Er hat der Verfassung einen Dienst erwiesen, wie kein verfassungstreuer Minister, während andere, von dem dröhnenden Applaus der sogenannten Verfassungspartei begleitete Minister es dahin brachten, dass wichtige Bevölkerungselemente dem Boden der Verfassung den Rücken kehrten. Nur wenn man die Verfassung zu einem Deckmantel für egoistische Sonderbestrebungen erniedrigen will, nur wenn unter ihrem Aushängeschild eine verderbliche und unzulässige, dem Reiche wie seinen Völkern gleich schädliche Parteiherrschaft etabliert werden soll, nur wenn unter gefälschten constitutionellen Formen die politische und nationale Umduldsamkeit ungestört ihre Orgien feiern will, nur wenn die Verfassungspartei nicht die Partei der Verfassung, sondern die Verfassung der Partei dienstbar zu machen bestrebt ist, nur in diesem Falle können die sich verfassungstreuen nennenden, deutsch-liberalen Politiker dem durch die Regierung zu Stande gebrachten Compromiss mit Feindseligkeit und mit Misstrauen entgegentreten.“

— Magjarski opozicijski list „Egyetetes“ govoreč o zasedi Novega Pazara pravi, da avstrijsko-ogerska diplomacija sedaj živo dela na to, da bi dosegla nekih promemb v pogodbi s Turčijo, kajti potje, katere je pogodba zaukazala, vodijo v črnogorskega predvorja očitne zadrge. Turčija je osleparila dunajsko vlado, ker je ta opustila posvetovati se z vojnimi veščaki. Ako ne bode moči prisiliti roke sultanove do koncesije, bode to znamenje, da bi Turčija htela zaplesti Avstrijo v kaos brezkončnih zadreg, a prej, nego se podaje v to nevarnost, bode se odpovedala vsemu zasedanju. — Magjarski list morebiti nikakor ne sluti, kakošen kompliment dela Turčiji, da je vedela modro prevariti grofa Andrassyja in Zichya, prodavši jima

mačka v žaklji. Dunajska vlada mora sedaj resno uvideti velike težave in nevarnosti, katerim bi bile izpostavljene naše čete, kedar bi jih poslala v Novi Pazar, ker oficijozni listi kakor oficijozni dopisniki v inih listih takisto pišó, da se morebiti konvencija nikdar ne stvari, ter da se okupacija morebiti nikoli ne izvrši.

Štajarsko. (Telegram iz Maribora „Novicam“): Baron Gödel z 188 glasovi zmagal, Herman, Vošnjak tudi. Slava volilcem!

Česko. — 30. junija je bilo voljenih 16 Čehov in 13 Nemcev.

Iz Slavonije. — Iz jodnih toplic v Lipiku se piše, da se sedaj tam zdravi 320 osob, da so vse sobe napolnjene in da se morajo novo došli gostje kopati popoldné, ker dopoldné nimajo prostora. V primeri z lanskim letom v tem času je sedaj sedemdeset gostov več in vsak dan dohaja novih. Tako čedalje več bol-

nikov, ki potrebuje jodovih kopelj, gré v Lipiške, jako zdravilne toplice.

— (Telegram z Dunaja) gosp. viteza Schneida, katerega je v slovenskem jeziku ravnokar prejel dr. J. Bleiweis, izreka volilcem ljubljanskim zahvalo tako le:

„Pri službovanju v Novomestu, v mnogovrstni poznejši dotiki in slednjič ko deželan Kranjski spoznal sem Kranjo za krasen biser avstrijskega cesarstva. V srcu te dežele poverjen s poslanstvom v državni zbor štejem si prečastno to zaupanje v neprecenljivo odlikovanje, za katero izrekam svojim volilcem iskreno zahvalo, — slavni naslednici Emone pa zagotovilo neutrujenega prizadevanja. v njenem smislu delovati z združenimi močmi, kakor tirja to Bog, cesar, domovina. Živila Ljubljana!
Vitez Schneid.

Velečastiti volilci kranjski!

Ko je 26. dne maja podpisani odbor stopil s svojim razglasom prvokrat pred Vas, Vam razložil neizmerno važnost sedanjih volitev za državni zbor in Vam potem v oklicih svojih nasvetoval rodoljube, katere naj volite, navdajala nas je nada, da boste zaupljivo sprejeli naš glas ter se ravnali po nasvetu našem.

Veliko smo upali, al še veliko veliko več smo dosegli! Izid volitev Vaših v kmetskih občinah, trgih in mestih je tako sijajen, da menda nobena dežela velikega našega cesarstva se ne more ponašati s takim vspehom. V lepi slogi, ki jo bode občudoval tudi inostranski svet, stopili ste, velečastiti volilci! v veliki množini po nasvetu našem na volišča, in volili tako, da s ponosno večino izvoljeni so povsod vsi vsi možje našega priporočila.

Tako slavna zmaga, katere nismo dosegli z nikakoršnim nepoštenim sredstvom, očiten je dokaz, da se narod naš iskreno zaveda svojih pravic in svojih dolžnosti, — da se popolnem zrelo politiško giblje in je godán za ustavno življenje.

S tem, da je velika večina volilcev pri volitvah na kmetih in v mestih in trgih stala kakor en mož za nasvete naše, ste, predragi rojaki, pa tudi narodnemu volilnemu odboru dali častno zaupnico.

Gledé na vse to šteje podpisani odbor v sveto si dolžnost, da zdaj, ko je veliko delo s pomočjo Božjo srečno dokončano, se Vam, prečastiti volilci, prisrčno zahvaljuje za zaupanje, ki ste mu ga tako sijajno skazali pred vsem svetom, da nasprotniki naši zdaj vsi potrji čutijo, da mila naša domovina je zemlja slovenska, v kateri živí čvrst narod slovenski.

V goreči želji, da bi kmalu nastopili bolji časi domovini naši in Avstriji vsej, in da mirna sprava med vsemi narodi njenimi vpelje in vtrdi pravo ustavno življenje, jemljemo za zdaj slovó od Vas, predragi rojaki, z živo prošnjo, da ste, ako se zopet drugi pot obrnemo do Vas, naši, kakor ste bili naši ta pot. Bog Vas živi!

Národní volilni odbor

v Ljubljani 1. julija 1879.

Dr. Jan. Bleiweis, deželnega glavarja namestnik, predsednik. Dr. Jos. Poklukar, deželni poslanec. Dr. V. Zarnik, deželni poslanec. Karol Klun, deželni poslanec. Franjo Potočnik, dež. poslanec. Luka Robič, deželni poslanec. Dr. Jos. Vošnjak, dež. poslanec. Dr. Kar. Bleiweis, mestni odbornik. Franc Goršič, mestni odbornik. J. N. Horak, mestni odbornik. Josip Jurčič, mestni odbornik. Vaso Petričič, mestni odbornik. Jos. Regali, mestni odbornik. Franjo Drenik, glavni zastopnik peštanske zavarovalnice. Ivan Hribar, glavni zastopnik zavarovalnice „Slavije“.

Vabilo na naročbo „Novic“

za drugo polovico letošnjega leta ponavljamo z nakazovanjem na naš zadnji list.

Administracija „Novic“.